

senojoje gimnazijoje

ymų mokyklos bei miesto renginiuose. Štai ir šiandien vakare prie Palangos tilto vykstančiame Ukrainos palaikymo renginyje juos išgirsime.

Gimnazistų parama bendramžiams ukrainiečiams

Mokymasis kartu su ukrainiečiais ugdo ir mūsų vaikus. Štai pernai mokyklos mokiniių parlamentas inicijavo paramos ukrainiečiams akciją, kuriai patys gimnazistai paaugojo 1000 eurų. Iš šių pinigų kiekvienam ukrainiečiui buvo nupirktas uniforma, surengtos įvairios edukacijos.

Moksleivius ypač sužavėjo vasarą aplankyta Nida (ukrainiečiai buvo mokomi visą vasarą, išskyrus kelias savaites prieš rugsėjį) ir kūrybinis užsiėmimas Nidos meno kolonijoje. Du mokiniai, išvydę dažais išteptą augalų antspaudus ant popieriaus, net šūktelėjo vienu balsu: „Kapieci!“ Vienas iš tų mokinių – siekiantis profesionalios krepšinio karjeros, dėl kurio labiausiai nerimavau, kad šiam dailės centre nuobodžiaus. O jis, visas apsvaigęs nuo susižavėjimo, dar pareiškė, kad tą darbą pasikabins savo kambaryje ant sienos – kaip tik ten trūksta paveikslų.

Pačių gimnazistų surinkta parama leido Gimnazijos moksleivių parlamentui suorganizuoti ir šiltą susipažinimo su ukrainiečiais popietę.

Ukrainiečiai abiturientai atšoko ir išleistuves

Šios lėšos iš dalies padengė ir pernai Gimnaziją baigusiu dviejų ukrainiečių abiturientų išleistuvių išlaidas. Labai džiaugiamės praėjusių metų abiturientų tėvelių jautrumu, kad išlaidų dalį už mamytės jie prisiėmė sau.

Galimybė vaikams dalyvauti vienoje svarbiausių gyvenime švenčių ir jiems patiems, ir mamoms buvo be galo svarbi. Juk nuo karo pabėgusiems ukrainiečiams reikia ne tik stogo virš galvos, ne vien tik galimybės pavalgyti ir apsiauti – jiems reikia paties gyvenimo. O kaip jiems buvo brangu iškilmingoje išleistuvių eiseinoje matyti ir savąją vėliavą, ir išgirsti skambant savo himnui!

Vieno abituriento mama čia, Palangos pajūryje vykusiame išleistuvėse savo sūnų šokantį matė apskritai pirmą kartą gyvenime. Su buvusiais bendraklasiais jis bendrauja ir dabar, būdamas studentas. Būtent jie, mūsų Palangos vaikai, Gimnazijos mokiniai, jam suteikė sparnus.

„Mama, kaip gaila, kad čia mokiausi tiek mažai. Taip norėčiau čia pasimokyti dar daugiau,“ – pernai taip kalbėjo jaunuolis, dabar Šiauliuose studijuojantis kompiuterinį programavimą.

Jo bendraklasė, praėjusių metų mūsų abiturientė ukrainietė, sėkmingai išlaikiusi ir lietuvišką (išverstą į rusų kalbą) biologijos egzaminą, viename Ukrainos universitetų studijuoja mediciną.

Dar vienas buvęs Gimnazijos moksleivis iš Kijevo, iš Palangos išvykęs paskutinę mokslo metų dieną į Kauną, kur ir laikė egzaminus (Palangoje su mama nebeturėjo būsto), studijuoja verslo vadybą Estijos Tartu universitete. Būtent jo poeziją šiandien palangiškiai ir Palangos ukrainiečių bendruomenė ir išgirs.

Šį rudenį į mūsų miestą atvykusieji su nekantrumu laukia vasaros, prisiklausę bendraklasių pasakojimų. Nors šioji tokį vaizdą jau susidėliojo iš žmonių antplūdžio per Stintų šventę.

Pirmieji moksleiviai ukrainiečiai aplankė ir Nemirsetos mini zoologijos sodą.

Šiais mokslo metais su naujais šių metų mokiniais bei auklėtiniais gimnazistų paramos dėka susipažinome su pirmojo povandeninio Lietuvos laivo „Sūduvis“

istorija, Sausio 13-osios išvakarėse Kurhauze pažūrėjome vaikus sužavėjusią lietuviško kino juostą „Žvėrynas“.

Tebūna saugu

Padėti Ukrainai galime ir padėdami geriau jaustis mūsų mieste prisiglaudusiems ukrainiečiams. Kad jie ir pilno džiaugsmo, bet karo patirtis vistiek paliko pėdsaką jų širdyse. Pavyzdžiui, jiems dienos įvykis – kaukiantis pranešimas telefone apie besiaršančius vėjo gūsius, kuriuos daugelis mūsų paprasčiausiai ignoruojame.

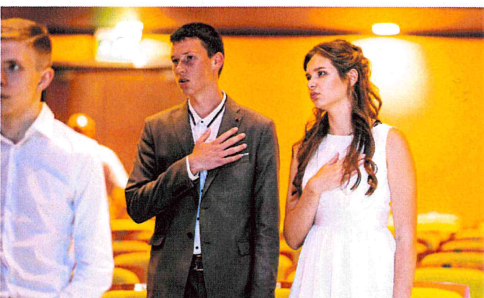
„Maniau, kad numirsiu, širdis pradėjo daužytis“, – tokiomis ir panašiomis žinutėmis vaikai paskui dalijasi klasės „Telegram grupėje, nors pamokos metu, rodos, ir nereaguoja, tik sekundei sustingsta. Dabar, jau žinodama, su kuo mano auklėtiniais asocijuojasi tas signalas, net namuose būdama ir gavusi tokį pranešimą skubu jiems brūkštelėti: „Vaikai, viskas gerai. Tai tik vėjas. Lietuvoje nėra karo, čia saugu.“

Ir tebūna saugu. Ir ne tik mūsų žemėje, bet ir Ukrainos. Jos saugumas automatiškai užtikrina ir mūsų.

Ligita Simušienė, Palangos senosios gimnazijos lietuvių kalbos mokytoja

Gimnazistai iš Ukrainos rašo linkėjimus Lietuvai Vasario 16-osios proga.

Pirmieji Gimnazijos ukrainiečiai abiturientai Roman ir Mariia, jausmingai priglaudę delnus prie širdies, skambant Ukrainos himnui.

Gimnazija paminėjo Vasario 16-ąją

Palangos senosios gimnazijos pirmokai su istorijos mokytoja Ilona Pociuviene paskutinę dieną prieš atostogas pakvietė visą bendruomenę paminėti Lietuvos valstybės atkūrimo dieną.

Ųdien visas dėmesys buvo skirtas mūsų valstybei ir šiai svarbiajai datai. Ką apie tai žino kiekvienas gimnazijos bendruomenės narys, buvo galima pasitikrinti ištraukus klausimą su užuominomis, o teisingai atsakiusių laukė staigmenėlės.

Surengti šią pramogą mokytojai I. Pociuvienei padėjo IB klasės mokiniai.

Gimnazijos bendruomenė pakviesta ir užrašyti linkėjimą Lietuvai. Idėją padėjo įgyvendinti IE mokiniai. Kiekvienas galėjo užrašyti, ko linki Lietuvai, ko reikėtų nepristigti ir ko pasimokyti. Visko daug sugulė popieriuje – tai liks kaip nuolatinis priminimas saugoti, gerbti ir mylėti savo Tėvynę ne tik kelias dienas per metus, bet kasdien.

Vasario 16-oji – išskirtinė diena mūsų tautai ir valstybei. 1918 m. vasario 16 d. Lietuvos Taryba savo posėdyje paskelbė „atstatinti nepriklausomą, demokratiniais pamatais sutvarkytą Lietuvos valstybę“.

Palangos senosios gimnazijos informacija

Istorinę viktoriną surengė mokytojos Ilonos Pociuvienės vadovaujamos I A kl. mokinės Rūta Kniežaitė, Lėja Serepinaitė ir I B kl. gimnazistė Eva Serepinaitė.

Tą dieną mokykloje galiojęs aprangos kodas – geltona (pavaduotoja Jolita Vaičiulienė), žalia (socialinė darbuotoja Indrė Seselskaitė), raudona (istorijos mokytoja Ilona Pociuviene).

Paminėta Gimtosios kalbos diena

Vasario 21-ąją minima Gimtosios kalbos diena. Ją kasmet pamini ir Palangos senosios gimnazijos liuanistės, pakviesdamos ir konferenciją gimnazistų pirmokus. Šiomet prisidėjo ir ukrainiečių pirmokų grupė, parengusi itin įdomų pranešimą apie lietuvių ir ukrainiečių kalbų panašumus.

Konferencija prasidėjo dainos „Lietuva“, kurią atliko gimnazistės Eglė Braicitė ir Nikolė Birštonaitė Senosios gimnazijos šimtmečio šventėje, įrašo. Po reikšmingos dainos sveikinimo žodį susirinkusiems tarė ir gimnazijos direktorius Leonas Šidlauskas.

„Mums, lietuviams, gimtoji kalba nėra sunki našta, lemties užkrauta ant pečių ir lenkianti prie žemės lyg sunkus akmuo. Ne – tai lengvi sparnai, keliantys mus aukščiau kitų kalbų, kurias savo gyvenime išmokstame vėliau. Jų nereikia prisirišti ant rankų kaip lkarui – jie mums duoti pačios prigimties ir auga mums iš pečių, o pakilus aukštai nesutirpsta lyg vaškas. Tai prigimtinis mūsų turtas – sparnai, keliantys mus iki dvasios aukštybių ir nešantys link tolimiausių prasmės horizontų“, – renginio vedėjai Ugnė ir Matas persakė filosofo ir poligloto Vilniaus universiteto profesoriaus Naglio Kardelio itin prasmingus žodžius apie gimtąją kalbą.

Konferencijos metu pirmokai turėjo galimybę daugiau

II C kl. mokiniai Mila Skudaitė ir Matas Marauskas skaitė pranešimą apie Lietuvių kalbos žodyno istorijos fragmentus.

I U kl. mokiniai Ilja Mykhailenko ir Matvij Vlasenko pasakojo apie lietuvių ir ukrainiečių kalbų panašumus.

suzinoti apie Lietuvių kalbos žodyną – antrojai gimnazistai Mila Skudaitė ir Matas Marauskas pristatė pranešimą apie Lietuvių kalbos žodyno istorijos fragmentus. Tiriamąjį darbą „Duonos ir pieno gaminių pavadinimai“ pristatė trečiojė Augustė Žalneravičiūtė. Ukrainiečiai gimnazistai Ilja Mykhailenko ir Matvij Vlasenko nustebeino prabilę lietuviškai ir papasakoję apie lietuvių ir ukrainiečių kalbų panašumus.

Atidžiausiai besiklausiusieji pranešimų dar buvo ir apdovanoti. Mat susirinkusieji sulaukė klausimų apie kiekvieną išgirstą pranešimą. Ir tiesa, kad, kaip minėjo jaunieji renginio vedėjai, mūsų buvimas kalboje – kaip žuvies plaukiojimas vandenyje: jo nepastebime, bet be jo žūtume. Taip prasmingai visi galėjo pabūti savos kalbos apsuptyje ir pasidžiaugti jos išskirtinumu.